

28. Драганъ Цанковъ

Писмото е отправено също до проф. М. Дриновъ.

Търновъ, 15 марта 1878.

Любезній г. Дриновъ,

Стражаринътъ, който донесълъ писмата относително за адресътъ, не ми ся яви, за да можъ да ти отговоря по него на писмото ти. Сегашніятъ владиковъ испроводникъ, Стойчо Иліевъ, яви ся и набързо ти казувамъ това:

Подписитѣ ще фанжътъ да ся събиратъ отъ утрѣ съ грижата на една комисія, която ся избра снощи въ кѫщата отъ избиратели, удобрени отъ градското населеніе. Тія подписи ще ся събератъ отъ цѣліятъ търновски санджакъ, сиречь отъ окржитѣ: търновски, габровски, севлевски, ловченски, еленски и османъ-пазарски. Комисіята мисли, безъ да е още рѣшила, да ся испроводятъ въ Св. Стефанъ по единъ прѣставителъ отъ съки търновски окржгъ, за да занесътъ подписитѣ, макаръ губернаторътъ да е на мисъль да сж доста само четворица.

Азъ мислѣ да могжъ да ся намѣрятъ въ Св. Стефанъ прѣставителъ отъ Търново на 31 марта.

Ако не бѣхъ дошли телеграфитѣ отъ Св. Стефанъ и отъ Алабина относително за тая работа, едва ли щѣхъ да сполучж да накарамъ търновци да събератъ таквизи подписи. Дано Богъ вразуми българитѣ да не поддържатъ да стане Търновъ столица! Азъ ти казахъ и други пжть, че ти си честитъ да си при едно населеніе, което не е като търновското.

Както и да е, бжди увѣренъ, че подписитѣ отъ Търновъ ще бжджъ на Св. Стефанъ на опредѣленото врѣме.

Поздрави Алабина, както и владиката. Архимандрита е днесъ боленъ и не вѣрувамъ да му пише, нѣкакъ не ся беспокои владиката. Желаніето му ще ся испълни.

Твоятъ Д. Цанковъ

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. п. 168).

29. Григоръ Д. Начовичъ

Писмото е отправено до проф. М. Дриновъ.

Пловдивъ, 19 априлъ 1878.

Бае Дриновъ,

Много здрави сжъмъ Ви проваждалъ съ всѣкій пжтникъ, когото сжъмъ виждалъ да отива за Софія, но мързеля не ма остави до сега да сѣдна да Ви пиша. Нѣма съмнѣніе, че и сега нѣмаше да Ви пиша, ако да нѣмахъ да Ви извѣстя отъ тука нѣщо ново, което ще Ви заинтересира поне като оригиналностъ. Тукашнитѣ младежи подписватъ едно прошеніе кѫмъ губернатора и го молятъ да посрѣдства предъ Великія князъ, щото да са въоружи цѣлъ български народъ, отъ 40 до 18 години, да са организира военно, за да може да брани отечеството ни и правдинитѣ ни, въ случай че Англія или Австрія обяви война на Россія. Ще ли да ни послуша русската власть, това ние не знаемъ, но причината, която породи това желаніе въ тукашното насе-